OFFICIUM
S. SCHOLASTICÆ
VIRGINIS.
DUPLEX.

DIE X. FEBRUARII.
In festo S. Scholasticæ Virginis.
Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter ea, quæ sequuntur.

Oratio

DEus, qui ánimam Beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in Colúmbæ spécie cælum penetrâre fecísti; da nobis ejus méritis, & précibus ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereâmur gáudia pervenîre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, si verò celebretur in Quadrag. Lectiones, De Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo. ut in eodem Communi.

In secundo Nocturno.

Ex libro secundo Dialogorum sancti Gregorij Papæ.

Lectio iiij. *Cap.* 33.

SCholástica venerábilis Patris Benedícti Soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicâta, ad eum semel per annum venîre consuéverat; ad quam Vir Dei non longè extra jánuam in possessiône Monastérij descendêbat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum Discípulis venerábilis ejus descéndit Frater, qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cùmque adhuc ad mensam sedérent, & inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniâlis fémina Soror ejus eum rogâvit dicens: quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque manè de cæléstis vitæ

gáudiis loquâmur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris Soror ? manêre extra cellam nullátenùs possum. Tanta verò erat cæli serénitas, ut nulla in äëre nubes apparêret. Sanctimoniâlis autem fémina, cùm verba Fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, & caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatûra declinâvit. Cùmque levâret de mensa caput, tanta coruscatiônis, & tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erûpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque Fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consséderant, pedem movêre potúerint.

℟. Propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedûcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procêde, & regna. Et dedûcet.

Lectio v.

SAnctimoniâlis: quippè fémina caput in mánibus declínans, lacrymârum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitâtem äëris ad plúviam traxit. Nec paulò tárdius post oratiônem inundátio illa secûta est, sed tanta fuit conveniéntia oratiônis, & inundatiônis, ut de mensa caput jam cum tonítruo levâret: quátenus unum, idémque esset moméntum, & levâre caput, & plúviam depónere. Tunc Vir Dei inter corúscos, & tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiônem, videns se ad Monastérium non posse remeâre, cœpit cónqueri contristâtus dicens. Parcat tibi omnípotens Deus Soror, quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, & audîre me noluísti; rogávi Deum meum, & audîvit me: modò ergo, si potes, egrédere, & me dimíssa ad Monastérium recêde, ipse autem exîre extra tectum non valens, qui remanêre spontè nóluit in loco, mansit invîtus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritâlis vitæ collóquia, sese vicária relatiône satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitâtem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vj.

CUmque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, Vir Dei ad Monastérium rédiit. Cùm, ecce, post tríduum in cella consistens, elevâtis in äëra óculis, vidit ejúsdem Sorôris suæ ánimam de córpore egréf-

egréſſam in Colúmbæ ſpécie cæli ſecrêta penetrâre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis, & láudibus grátias réddidit, ejúſque óbitum Frátribus denuntiâvit. Quos étiam prótinus miſit, ut ejus corpus ad Monaſtérium deférrent, atque in ſepúlchro, quod ſibi ipſi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una ſemper in Deo fúerat, eôrum quoque córpora nec ſepultúra ſeparâret.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia & exultatiône. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſperè procêde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Simile erit regnum cælôrum decem Virgínibus. de Communi Virginum.

Si hoc Feſtum celebretur in Quadrageſima, Lectio ix. erit de Homilia Feriæ.

Miſſa. Dilexíſti. ut in Communi.

Oratio. Deus, qui ánimam. ut ſuprà.

URBIS,

URBIS, ET ORBIS.

SAnctissimus Dominus Noster BENEDICTUS XIII. ad humillimas preces R. P. D. Julij Aresij Congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti Præsidis Generalis, benignè indulsit, atque concessit, ut die 10. Februarij Officium sanctæ Scholasticæ Virginis & Abbatissæ ejusdem sancti Benedicti Sororis cum Lectionibus secundi Nocturni & Oratione propriis tam in universo Ordine Benedictino recitari solitum, imposterum ab omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub ritu Duplici recitari, & Missa respectivè celebrari debeat, & ità in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit. 1. Februarij. 1729.

N. Cardinalis Coscia.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus

Sacræ Rituum Congregat. Secretarius.